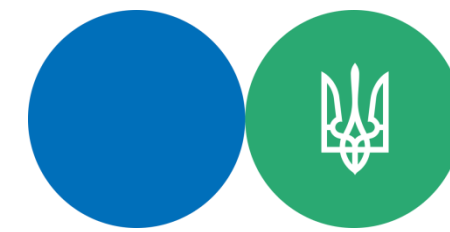

Аналіз причин, що слугували підставами
для задоволення/залишення без
задоволення скарг платників податків
(єдиного внеску)

Приклад подання скарги платником єдиного внеску, за розглядом якої ДПС прийнято рішення про задоволення скарги:

Державна
податкова
служба України

ФОП «А».

Платником порушено законодавчо встановлений строк сплати єдиного внеску, у зв'язку з чим контролюючим органом винесено рішення про застосування штрафних санкцій та нарахування пені за несплату (неперерахування) або несвоєчасну сплату (несвоєчасне перерахування) єдиного внеску.

Позиція платника єдиного внеску

Платник єдиного внеску подав скаргу до Державної податкової служби України, в якій просив скасувати оскаржене рішення, оскільки, вважає його необґрунтованим, протиправним, таким, що суперечить пункту 9²¹ розділу VIII «Прикінцеві та перехідні положення» Закону України від 08 липня 2010 року № 2464-VI «Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування» (далі – Закон № 2464), яким передбачено, що штрафні санкції, визначені частиною одинадцятю статті 25 цього Закону можуть бути застосовані лише після сплину трьох місяців після припинення або скасування воєнного, надзвичайного стану, що діє на території України.

Результати розгляду скарги

Правові та організаційні засади забезпечення збору та обліку єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування, умови та порядок його нарахування і сплати та повноваження органу, що здійснює його збір та ведення обліку визначаються Законом № 2464.

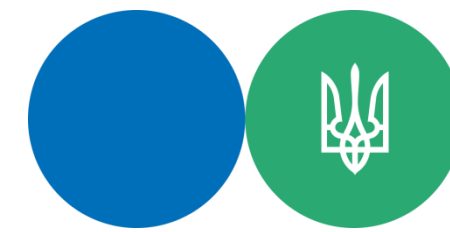
Пунктом 9²¹ розділу VIII «Прикінцеві та перехідні положення» Закону № 2464 встановлено, що тимчасово, на період дії правового режиму воєнного, надзвичайного стану та протягом трьох місяців після припинення або скасування воєнного, надзвичайного стану, штрафні санкції, визначені частиною одинадцятю статті 25 цього Закону, не застосовуються.

Відповідно до пункту 9²² розділу VIII «Прикінцеві та перехідні положення» Закону № 2464 тимчасово, на період дії правового режиму воєнного, надзвичайного стану та протягом трьох місяців після припинення або скасування воєнного, надзвичайного стану, платникам єдиного внеску не нараховується пеня, а нарахована пеня за ці періоди підлягає списанню.

Як свідчать обставини справи, оскаржене рішення є передчасним та підлягає скасуванню, оскільки, винесено всупереч пункту 9²¹ розділу VIII «Прикінцеві та перехідні положення» Закону № 2464, яким передбачено, що штрафні санкції, визначені частиною одинадцятю статті 25 цього Закону можуть бути застосовані лише після сплину трьох місяців після припинення або скасування воєнного, надзвичайного стану, що діє на території України.

Враховуючи вищевикладене, рішенням ДПС задоволено скаргу платника єдиного внеску.

**Приклад подання скарги платником податків, за розглядом якої ДПС прийнято рішення про задоволення скарги:
ТОВ «Б».**

Державна
податкова
служба України

Проведеною камеральною перевіркою встановлено, що у зв'язку з наявністю заборгованості станом на 01.01.2022, контролюючим органом прийнято рішення про відмову у підтвердженні статусу платника єдиного податку 4 групи на 2022 рік .

Позиція платника податків

Платник податків просив скасувати оскаржене рішення, оскільки, вважає, що посилання на припис підпункту 291.5¹.3. пункту 291.5¹ статті 291 Податкового кодексу України (далі - Кодекс) не є підставою для відмови у підтвердженні статусу платника єдиного податку, оскільки, зазначена норма встановлює умову, за якою суб'єкти господарювання не можуть бути платниками єдиного податку 4 групи. Умовою, яка виключає набуття цього статусу, серед іншого, є податковий борг станом на 1 січня базового (звітного) року, і ця умова не стосується підтвердження статусу такого платника.

Результати розгляду скарги

Сільськогосподарські товаровиробники для переходу на спрощену систему оподаткування або щорічного підтвердження статусу платника єдиного податку подають не пізніше 20 лютого поточного року: загальну податкову декларацію платника єдиного податку 4 групи на поточний рік щодо всієї площі земельних ділянок, з яких справляється податок (сільськогосподарських угідь (ріллі, сіножатей, пасовищ, багаторічних насаджень), та/або земель водного фонду внутрішніх водойм (озер, ставків та водосховищ); звітну податкову декларацію платника єдиного податку 4 групи на поточний рік окремо щодо кожної земельної ділянки; розрахунок частки сільськогосподарського товаро виробництва; відомості (довідку) про наявність земельних ділянок.

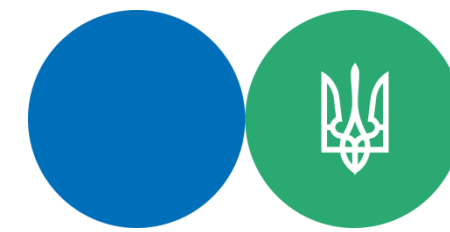
Підпунктом 291.5¹.3 пункту 291.5¹ статті 291 Кодексу встановлено, що не можуть бути платниками єдиного податку 4 групи суб'єкти господарювання, які станом на 1 січня базового (звітного) року мають податковий борг (недоїмку), за винятком безнадійного податкового боргу, який виник внаслідок дії обставин непереборної сили (форс-мажорних обставин).

Водночас, норма податкового законодавства, визначена підпунктом 291.5¹.3 пунктом 291.5¹ статті 291 Кодексу стосується платників, які обирають або переходять на спрощену систему оподаткування, тобто набувають статус платника єдиного податку 4 групи, що підтверджується практикою Верховного Суду (зокрема постанови від 19.04.2019 по справі №822/2037/18, від 26.02.2019 по справі №816/513/17).

Враховуючи зазначене, у разі якщо суб'єкт господарювання у попередньому році перебував у статусі платника єдиного податку 4 групи, наявність у нього станом на 01 січня базового (звітного) року не є підставою для відмови у підтвердженні статусу такого платника.

Враховуючи викладене, рішенням ДПС задоволено скаргу платника податків.

Приклад подання скарги платником податків, за розглядом якої ДПС прийнято рішення про задоволення скарги:

Державна
податкова
служба України

ТОВ «В».

При здійсненні перевірки наявності та достовірності заповнення обов'язкових реквізитів, передбачених підпунктами 48.3 та 48.4 статті 48 Податкового кодексу України (далі - Кодекс), встановлено невідповідність податкової адреси відомостям, що містяться в Єдиному державному реєстрі юридичних осіб, фізичних осіб – підприємців та громадських формувань, що призвело до відмови у прийнятті податкової декларації з податку на додану вартість.

Позиція платника податків

Платник податків просив скасувати відмову у прийнятті податкової декларації з податку на додану вартість, оскільки, податкова декларація містить усі необхідні обов'язкові реквізити передбачені підпункту 48.3 статті 48 Кодексу.

Результати розгляду скарги

Відповідно до підпункту 16.1.3 пункту 16.1 статті 16 Кодексу платник податків зобов'язаний подавати до контролюючих органів у порядку, встановленому податковим та митним законодавством, декларації, звітність та інші документи, пов'язані з обчисленням і сплатою податків та зборів.

Податкова декларація складається за формою, затвердженою в порядку, визначеному положеннями підпунктом 46.5 статті 46 Кодексу та чинному на час її подання (підпунктом 48.1 статті 48 Кодексу).

Форма податкової декларації повинна містити необхідні обов'язкові реквізити і відповідати нормам та змісту відповідних податку та збору.

Пунктом 48.3 статті 48 Кодексу визначено, що податкова декларація повинна містити обов'язкові реквізити, зокрема місцезнаходження (місце проживання) платника податків.

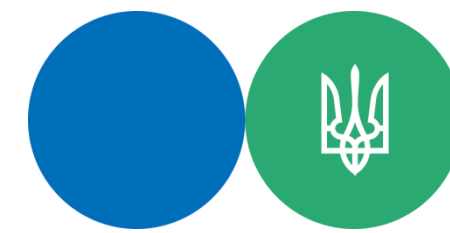
Як свідчать матеріали справи, платником податків подано засобами електронного зв'язку податкову декларацію з податку на прибуток підприємств за звітний (податковий) період, яку прийнято контролюючим органом, що зафіксовано в квитанції № 2.

При здійсненні перевірки наявності та достовірності заповнення всіх обов'язкових реквізитів, встановлено порушення вимог пунктом 48.3 статті 48 Кодексу, а саме: не вірно зазначено податкову адресу юридичної особи, невідповідність відомостям, що містяться в Єдиному державному реєстрі юридичних осіб, фізичних осіб – підприємців та громадських формувань.

Під час розгляду скарги встановлено, що податкова декларація містить усі необхідні обов'язкові реквізити передбачені пунктом 48.3 статті 48 Кодексу та відповідає даним Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб – підприємців та громадських формувань. Наявна інформація, зазначена в декларації, з відсутністю зазначення району у місті дає можливість встановити місцезнаходження платника та не впливає на значення показників податкової декларації.

Враховуючи викладене, рішенням ДПС задоволено скаргу платника податків.

Приклад подання скарги платником податків, за розглядом якої ДПС прийнято рішення про задоволення скарги:

Державна
податкова
служба України

ТОВ «Г».

За результатами перевірки, проведеної відповідно до підпункту 78.1.8 пункту 78.1 статті 78 Податкового кодексу України щодо дотримання податкового законодавства при декларуванні за жовтень 2022 року від'ємного значення з податку на додану вартість, в тому числі заявленого до відшкодування з бюджету, контролюючим органом зменшено суму бюджетного відшкодування податку на додану вартість та збільшено суму податкового зобов'язання з податку на додану вартість, у т. ч. за серпень 2022 року, тобто за період, який не визначений в наказі на проведення такої перевірки.

Позиція платника податків

Платник податків просив скасувати оскаржувані податкові повідомлення-рішення (далі – ППР), оскільки вважає, що контролюючий орган під час його винесення вийшов за межі перевіряемого періоду, визначеного у наказі на проведення такої перевірки.

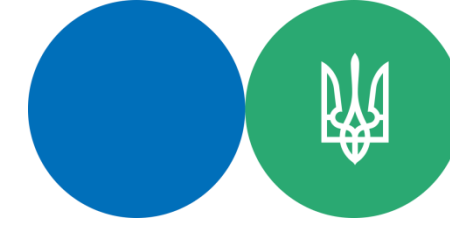
Результати розгляду скарги

Як зазначено Верховним судом у постанові від 10.12.2019 по справі №240/833/19: «Податковий орган під час проведення перевірки вийшов за межі предмету перевірки (перевірка з питань правомірності нарахування від'ємного значення та заявленого до відшкодування з бюджету податку на додану вартість по деклараціям з ПДВ за вересень та жовтень 2018 року), встановивши завищення суми бюджетного відшкодування, крім іншого, у декларації з податку на додану вартість за серпень 2018 року».

Таким чином, контролюючим органом відображено у ППР встановлені порушення за період серпень 2022 року, не визначений предметом перевірки у відповідному наказі, чим порушено норми підпункту 78.1.8 пункту 78.1 статті 78 Податкового кодексу України.

Враховуючи викладене, рішенням ДПС задоволено скаргу платника податків у відповідній частині.

Приклад подання скарги платником податків, за розглядом якої ДПС прийнято рішення про задоволення скарги:

Державна
податкова
служба України

ТОВ «Д».

За результатами проведеної перевірки контролюючим органом відмовлено платнику податків у бюджетному відшкодуванні податку на додану вартість на поточний рахунок платника у банку з огляду на те, що ТОВ «Д» витрати на придбання (спорудження) основних засобів (у т. ч. роботи, послуги) обліковувались на бухгалтерському рахунку 15 «Капітальні інвестиції».

Позиція платника податків

Платник податків просив скасувати оскаржуване податкове повідомлення-рішення (далі – ППР), оскільки вважає, що право платника на бюджетне відшкодування податку на додану вартість не залежить від моменту введення в експлуатацію основних фондів.

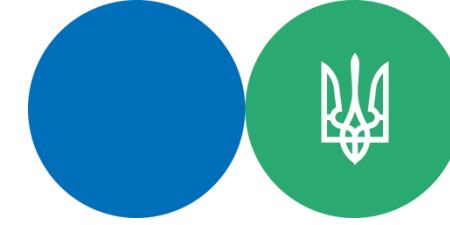
Результати розгляду скарги

Контролюючим органом не враховано правову позицію Верховного суду, викладену у постановках, зокрема, від 15.10.2019 (справа №803/3519/15), від 27.02.2020 (справа №817/321/17), від 10.04.2020 (справа №826/15331/15), від 21.05.2021 (справа №826/1259/16), відповідно до якої платники податку мають право на бюджетне відшкодування, якщо за даними бухгалтерського та податкового обліку податковий кредит нарахований внаслідок придбання або спорудження (будівництва) основних фондів (основних засобів, у тому числі інших необоротних матеріальних активів та незавершених капітальних інвестицій у необоротні капітальні активи). Зарахування на баланс основних засобів може бути відображене за дебетом рахунку 10 «Основні засоби» та кредитом рахунку 15 «Капітальні інвестиції» у разі введення основних фондів в експлуатацію, а право на бюджетне відшкодування відповідно до вимог Кодексу не залежить від обліку основних фондів на 10 рахунку бухгалтерського обліку та від моменту введення в експлуатацію основних фондів.

Таким чином, якщо зазначено підприємством витрати на будівництво, реконструкцію, модернізацію (інші поліпшення, що збільшують первісну (переоцінену) вартість), виготовлення, придбання об'єктів матеріальних необоротних активів (у тому числі необоротних матеріальних активів, призначених для заміни діючих, і устаткування для монтажу) відображені на рахунку 15 «Капітальні інвестиції», цей платник податку має право на отримання бюджетного відшкодування.

Враховуючи викладене, рішенням ДПС задоволено скаргу платника податків.

Приклад подання скарги платником податків, за розглядом якої ДПС прийнято рішення про задоволення скарги:

Державна
податкова
служба України

ТОВ «Е».

На підставі даних інформаційно-телекомунікаційних систем органів ДПС, скаржнику, як власнику земельної ділянки площею 0,0031 га, з цільовим призначенням: для будівництва і обслуговування будівель торгівлі, розташованої за адресою: Львівська обл., контролюючим органом проведено нарахування земельного податку з фізичних осіб на 2022 рік.

Позиція платника податків

Скаржник просить скасувати оскаржене податкове повідомлення-рішення (далі –ППР), оскільки, вважає, що воно не відповідає нормам чинного законодавства, та земельна ділянка не перебуває у власності, що підтверджено витягом Державного реєстру речових прав на нерухоме майно, та земельна ділянка не перебуває у власності, що підтверджено витягом з Державного реєстру речових прав на нерухоме майно.

Результати розгляду скарги

Відповідно до пункту 269.1 статті 269 Податкового кодексу України (у редакції чинній з 01.01.2022) платниками плати за землю є, зокрема, платники земельного податку: власники земельних ділянок, земельних часток (паїв); землекористувачі, яким відповідно до закону надані у користування земельні ділянки державної та комунальної власності на правах постійного користування.

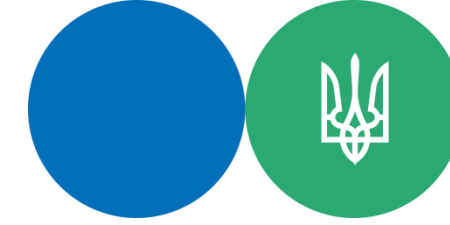
Пунктом 287.1 статті 287 Податкового кодексу України визначено, що власники землі та землекористувачі сплачують плату за землю з дня виникнення права власності або права користування земельною ділянкою.

Згідно з пункту 286.1 статті 286 Податкового кодексу України (у редакції чинній з 01.01.2022) підставою для нарахування земельного податку є, зокрема, дані Державного реєстру речових прав на нерухоме майно.

Як свідчать фактичні обставини справи, відповідно даних з Державного реєстру речових прав на нерухоме майно скаржником 28.10.2020 здійснено продаж земельної ділянки площею 0,0031 га, згідно кадастрового номеру.

Враховуючи викладене, рішенням ДПС задоволено скаргу платника податків.

Приклад подання скарги платником податків, за розглядом якої ДПС прийнято рішення про задоволення скарги:

Державна
податкова
служба України

ТОВ «Є».

На підставі даних інформаційно-телекомунікаційних систем органів ДПС, скаржнику, як власнику земельної ділянки площею 2,26 га, для будівництва і обслуговування житлового будинку, господарських будівель і споруд, розташованої за адресою: Київська обл., контролюючим органом проведено нарахування земельного податку з фізичних осіб на 2022 рік, враховуючи базову вартість 1 га земель населеного пункту.

Позиція платника податків

Скаржник просить скасувати оскаржене податкове повідомлення-рішення (далі –ППР), оскільки, вважає, що воно не відповідає нормам чинного законодавства, а підставами для нарахування податку є данні Державного земельного кадастру.

Результати розгляду скарги

Відповідно до пункту 269.1 статті 269 Податкового кодексу України (у редакції чинній з 01.01.2022) платниками плати за землю є, зокрема, платники земельного податку: власники земельних ділянок, земельних часток (паїв); землекористувачі, яким відповідно до закону надані у користування земельні ділянки державної та комунальної власності на правах постійного користування.

Пунктом 287.1 статті 287 Податкового кодексу України визначено, що власники землі та землекористувачі сплачують плату за землю з дня виникнення права власності або права користування земельною ділянкою.

Згідно пункту 271.1 статті 271 Податкового кодексу України базою оподаткування є нормативна грошова оцінка земельних ділянок з урахуванням коефіцієнта індексації, визначеного відповідно до порядку, встановленого цим розділом; площа земельних ділянок, нормативну грошову оцінку яких не проведено.

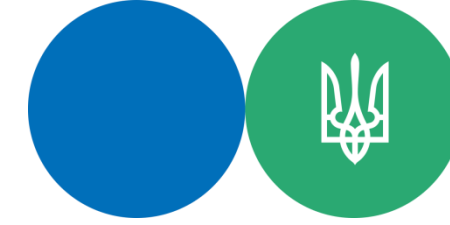
Як свідчать фактичні обставини справи, відповідно даних з Витягу із технічної документації з нормативної грошової оцінки земельних ділянок, визначена нормативна грошова оцінка земельної ділянки площею 2,26 га, для будівництва і обслуговування житлового будинку, господарських будівель і споруд.

Слід відмітити, що у постановах Верховного суду України від 18.11.2021 року у справі №160/7381/19 та від 13.07.2022 у справі №160/10944/20 суд зазначив про можливість використання податковим органом лише інформації, відображеної у державному земельному кадастрі для нарахування сум земельного податку.

Враховуючи викладене, рішенням ДПС частково задоволено скаргу платника податків.

Приклад подання скарги платником податків, за розглядом якої ДПС прийнято рішення про задоволення скарги: ТОВ «Ж».

Державна
податкова
служба України

Контролюючим органом проведено розрахунок податку на об'єкт нежитлової нерухомості (будівля склад з виробничим цехом), що належить фізичній особі – платнику податків на праві власності.

Позиція платника податків

Платник податків не погоджується з податковим повідомленням – рішенням аргументуючи, що є фізичною особою – підприємцем – платником єдиного податку, здійснює діяльність пов'язану з виробництвом та використовує нежитлові приміщення в підприємницькій діяльності, тому нежитлові будівлі, які належать йому на праві власності, не є об'єктами оподаткування в розумінні підпункту «є» підпункту 266.2.2 пункту 266.2 статті 266 Податкового кодексу України. Зазначена позиція викладена у постанові Верховного суду від 17.02.2020 (справа №820/3556/17).

Результати розгляду скарги

Законом України від 16.01.2020 № 466-ІХ «Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо вдосконалення адміністрування податків, усунення технічних та логічних неузгодженостей у податковому законодавстві» внесені зміни до підпункту «є» підпункту 266.2.2 пункту 266.2 статті 266 Податкового кодексу України відповідно до яких не є об'єктом оподаткування податком на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, будівлі промисловості, віднесені до групи «Будівлі промислові та склади» (код 125) Державного класифікатора будівель та споруд ДК 018-2000 (далі – Класифікатор), що використовуються за призначенням у господарській діяльності суб'єктів господарювання, основна діяльність яких класифікується у секціях В – F КВЕД ДК 009:2010, та не здаються їх власниками в оренду, лізинг, позичку.

Верховний суд України у складі судової палати з розгляду справ щодо податків, зборів та інших обов'язкових платежів касаційного адміністративного суду постановою від 17.02.2020 (справа №820/3556/17) вирішено частково відступити від правового висновку, викладеного у постанові Верховного суду України від 15.05.2018 №806/2461/17 та встановлено, що застосування підпункту «є» підпункту 266.2.2 пункту 266.2 статті 266 Податкового кодексу України можливо у разі якщо власниками об'єктів промисловості є фізичні та інші юридичні особи, в тому числі нерезиденти, та за умови (з врахуванням виду їх діяльності) використання таких об'єктів за функціональним призначенням, тобто для промислового виробництва (виготовлення промислової продукції будь-якого виду).

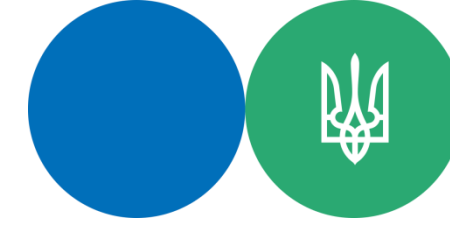
Таким чином, за умови, що об'єкт нерухомості, який належить, зокрема, фізичній особі, використовується у господарській діяльності такої особи (з урахуванням виду діяльності по КВЕД), за функціональним призначенням щодо промислового виробництва, є підставою для застосування вимог підпункту «є» підпункту 266.2.2 пункту 266.2 статті 266 Податкового кодексу України.

Як свідчать обставини справи, відповідно до даних інформаційних систем ДПС, платник податків зареєстрований фізичною особою – підприємцем – платником єдиного податку та за 2021 рік задекларував дохід від здійснення діяльності за КВЕД 22.19 «Виробництво інших гумових виробів».

Отже, відповідно до вимог підпункту «є» підпункту 266.2.2 пункту 266.2 статті 266 Податкового кодексу України, об'єкт нежитлової нерухомості (будівля склад з виробничим цехом), не підлягає оподаткуванню податком на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки.

Враховуючи викладене, рішенням ДПС задоволено скаргу платника податків.

Приклад подання скарги платником податків, за розглядом якої ДПС прийнято рішення про задоволення скарги:

Державна
податкова
служба України

ТОВ «З».

За результатами перевірки уточнюючої податкової декларації з плати за землю за 2022 рік встановлено, що сума податкового зобов'язання з орендної плати за земельну ділянку, зазначена ТОВ «З» у вищезазначеній уточнюючій податковій декларації з плати за землю за 2022 рік є нижчою, ніж визначено за результатами перевірки за 2022 рік, у т. ч. березень – грудень 2022 року.

Позиція платника податків

Платник податків просив скасувати оскаржене податкове повідомлення – рішення (далі - ППР), оскільки в чинне законодавство внесені зміни, відповідно до яких з 1 березня 2022 року до 31 грудня 2022 року не нараховується та не сплачується плата за землю, зокрема на територіях активних бойових дій.

Результати розгляду скарги

З 06.05.2023 Законом України від 11.04.2023 № 3050-ІХ «Про внесення змін до Податкового кодексу України та інших законодавчих актів України щодо звільнення від сплати екологічного податку, плати за землю та податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, за знищене чи пошкоджене нерухоме майно» (далі – Закон № 3050-ІХ), внесені зміни до Податкового кодексу України (далі - Кодекс), зокрема, до підпункту 69.14 пункту 69 підрозділу 10 розділу ХХ Кодексу, яким передбачено, що за період з 1 січня 2022 року до 31 грудня 2022 року не нараховується та не сплачується плата за землю (земельний податок та орендна плата за земельні ділянки державної та комунальної власності) за земельні ділянки (земельні частки (паї), що розташовані на територіях активних бойових дій або на тимчасово окупованих Російською Федерацією територіях України, та перебувають у власності або користуванні, у тому числі на умовах оренди, фізичних осіб, та за період з 1 березня 2022 року до 31 грудня 2022 року – в частині земельних ділянок, що перебувають у власності або користуванні, у тому числі на умовах оренди, юридичних осіб та фізичних осіб-підприємців.

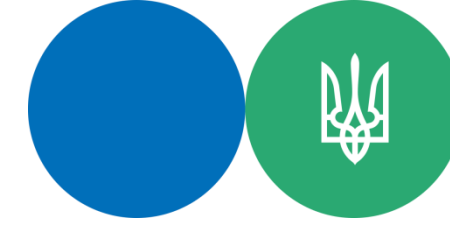
Перелік територій, на яких ведуться (велися) бойові дії або тимчасово окупованих Російською Федерацією (далі - Перелік), визначається у встановленому Кабінетом Міністрів України порядку.

Як свідчать обставини справи, орендована ТОВ «З» земельна ділянка розташована у м. Києві, а вся територія міста Києва включена до територій, на яких ведуться (велися) бойові дії, що занесені до Переліку.

Оскаржене ППР було винесене контролюючим органом до набрання чинності Законом № 3050-ІХ.

Враховуючи викладене, рішенням ДПС задоволено скаргу платника податків.

Приклад подання скарги платником податків, за розглядом якої ДПС прийнято рішення про задоволення скарги:

Державна
податкова
служба України

ТОВ «К».

Проведеною перевіркою встановлено, що сума податкового зобов'язання з податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, задекларована ТОВ «К» на 2022 рік в уточнюючій податковій декларації з податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, з додатком, нижча від обчисленої за результатами перевірки за податковий період - II, III, IV квартали 2022 року.

Позиція платника податків

Платник податків просив скасувати оскаржене податкове повідомлення – рішення (далі – ППР), оскільки в чинне законодавство внесені зміни, відповідно до яких з 1 березня 2022 року до 31 грудня 2022 року не нараховується та не сплачується податок на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, зокрема на територіях активних бойових дій.

Результати розгляду скарги

З 06.05.2023 Законом України від 11.04.2023 № 3050-IX «Про внесення змін до Податкового кодексу України та інших законодавчих актів України щодо звільнення від сплати екологічного податку, плати за землю та податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, за знищене чи пошкоджене нерухоме майно», внесені зміни до Податкового кодексу України (далі - Кодекс), зокрема, до підпункту 69.22 пункту 69 підрозділу 10 розділу XX Кодексу, яким передбачено, що податок на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, не нараховується та не сплачується, зокрема, за об'єкти житлової та/або нежитлової нерухомості, що розташовані на територіях активних бойових дій або на тимчасово окупованих Російською Федерацією територіях України за період з 1 березня 2022 року по 31 грудня 2022 року - за об'єкти житлової нерухомості, у тому числі їх частки, що перебувають у власності юридичних осіб, та за об'єкти нежитлової нерухомості, що перебувають у власності фізичних та/або юридичних осіб.

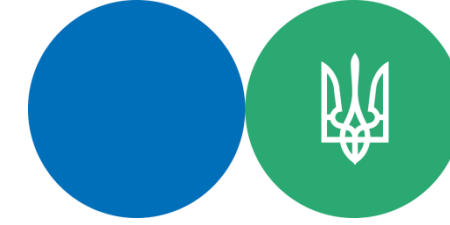
Перелік територій, на яких ведуться (велися) бойові дії або тимчасово окупованих Російською Федерацією (далі - Перелік), визначається у встановленому Кабінетом Міністрів України порядку.

Як свідчать обставини справи, нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, яке перебуває у власності ТОВ «К» розташоване у м. Києві, а вся територія міста Києва включена до територій, на яких ведуться (велися) бойові дії, що занесені до Переліку.

Оскаржене ППР було винесене контролюючим органом до набрання чинності Законом № 3050-IX.

Враховуючи викладене, рішенням ДПС задоволено скаргу платника податків.

Приклад подання скарги платником податків, за розглядом якої ДПС прийнято рішення про залишення скарги без задоволення:

Державна
податкова
служба України

ТОВ «М».

Контролюючим органом проведено розрахунок податку на об'єкти нежитлової нерухомості, що належить фізичній особі – платнику податків на праві власності.

Позиція платника податків

Платник податків не погоджується з податковим повідомленням - рішенням аргументуючи, що є фізичною особою – підприємцем – платником єдиного податку, здійснює діяльність пов'язану з виробництвом та використовує нежитлові приміщення в підприємницькій діяльності, тому нежитлові будівлі, які належать йому на праві власності, не є об'єктами оподаткування в розумінні підпункту «є» підпункту 266.2.2 пункту 266.2 статті 266 Податкового кодексу України (далі – Кодекс).

Результати розгляду скарги

Законом України від 16.01.2020 № 466-ІХ «Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо вдосконалення адміністрування податків, усунення технічних та логічних неузгодженостей у податковому законодавстві» внесені зміни до підпункту «є» підпункту 266.2.2 пункту 266.2 статті 266 Кодексу відповідно до яких не є об'єктом оподаткування податком на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, будівлі промисловості, віднесені до групи «Будівлі промислові та склади» (код 125) Державного класифікатора будівель та споруд ДК 018-2000 (далі – Класифікатор), що використовуються за призначенням у господарській діяльності суб'єктів господарювання, основна діяльність яких класифікується у секціях В – F КВЕД ДК 009:2010, та не здаються їх власниками в оренду, лізинг, позичку.

Згідно з даними інформаційних систем ДПС, платник податків зареєстрований фізичною особою – підприємцем – платником єдиного податку та згідно з податковими деклараціями за 2018 – 2021 р. р. задекларував дохід від здійснення діяльності за КВЕД 10.41 «Виробництво олії та тваринних жирів».

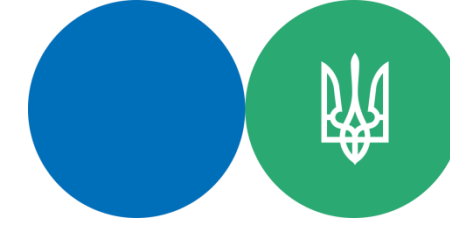
Відповідно до інформації з Державного реєстру речових прав на нерухоме майно, на об'єкти нерухомого майна, на які нараховано податок, відсутній розподіл нежитлових приміщень до класу «Будівлі промисловості» (код 1251) Державного класифікатора будівель та споруд ДК 018-2000.

Також, до скарги не додано документів, які підтверджують віднесення нежитлових приміщень до будівель класу «Будівлі промисловості» (код 1251) відповідно до ДК 018-2000, тому відсутні підстави для застосування підпункту «є» підпункту 266.2.2 пункту 266.2 статті 266 Кодексу.

Разом з тим, аргументи платника податків, що нежитлові будівлі використовуються ним в підприємницькій діяльності, не класифікують зазначені будівлі як промислові.

Враховуючи викладене, рішенням ДПС залишено скаргу платника податків без задоволення.

Приклад подання скарги платником податків, за розглядом якої ДПС прийнято рішення про залишення скарги без задоволення:

Державна
податкова
служба України

ТОВ «Н».

За результатами проведеної перевірки контролюючим органом платнику податків збільшено суму грошового зобов'язання з податку на додану вартість, яка сплачується до державного бюджету, з огляду на те, що ТОВ «Н» віднесено до складу податкового кредиту поточного звітного періоду суму ПДВ по операціях з ввезення на митну територію України товарів, необоротних активів, що оподатковуються за основною ставкою, на підставі митних декларацій, зареєстрованих в реєстрі операцій СЕА ПДВ у минулих періодах.

Позиція платника податків

Платник податків просив скасувати оскаржене податкове повідомлення-рішення (далі – ППР), оскільки вважає, що у відповідності до вимог пункту 198.6 статті 198 Податкового кодексу України (далі – Кодекс) право на включення до складу податкового кредиту сум, сплачених при митному оформленні у попередніх періодах, залишається за ним протягом 365 календарних днів з дати такого оформлення.

Результати розгляду скарги

Нормами пункту 198.2 статті 198 Кодексу встановлено що, для операцій із ввезення на митну територію України товарів датою віднесення сум податку до податкового кредиту є дата сплати податку за податковими зобов'язаннями згідно з пункту 187.8 статті 187 Кодексу, а для операцій з постачання послуг нерезидентом на митній території України - дата складення платником податкової накладної за такими операціями, за умови реєстрації такої податкової накладної в Єдиному реєстрі податкових накладних.

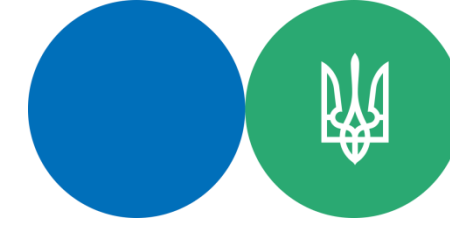
Водночас, відповідно до пункту 187.8 статті 187 Кодексу датою виникнення податкових зобов'язань у разі ввезення товарів на митну територію України є дата подання митної декларації для митного оформлення.

Враховуючи вищевказані норми податкового законодавства України, платник податку має право включити суму податку на додану вартість, сплачену митним органам при митному оформленні ввезення товарів, що зазначено у належним чином оформленій митній декларації, до податкового кредиту у тому звітному періоді, в якому оформлено таку митну декларацію.

Таким чином, у разі якщо платником податку при ввезенні товарів на митну територію України сплачені суми податку на додану вартість, зазначені у митній декларації, не були включені до складу податкового кредиту у періоді виникнення права на таке включення, то платник податку має можливість суми сплаченого податку на додану вартість при митному оформленні товарів відповідно до абзацу 3 пункту 50.1 статті 50 Кодексу включити до податкового кредиту шляхом подання уточнюючого розрахунку (з урахуванням строків давності, визначених статті 102 Кодексу).

Враховуючи викладене, рішенням ДПС залишено скаргу платника податків без задоволення.

Приклад подання скарги платником податків, за розглядом якої ДПС прийнято рішення про залишення скарги без задоволення: ТОВ «О».

Державна
податкова
служба України

Контролюючим органом проведено розрахунок податку на об'єкт нежитлової нерухомості (приміщення зерноскладу), що належить фізичній особі – платнику податків на праві власності, за 2022 рік.

Позиція платника податків

Платник податків не погоджується з податковим повідомленням - рішенням аргументуючи, що нежитлове приміщення (приміщення зерноскладу) є будівлею сільськогосподарського призначення та відповідно до підпункту «ж» підпункту 266.2.2 статті 266 Податкового кодексу України (далі – Кодекс) не є об'єктом оподаткування податком на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки.

Результати розгляду скарги

Відповідно до підпункту «ж» підпункту 266.2.2 пункту 266.2 статті 266 Кодексу не є об'єктом оподаткування будівлі, споруди сільськогосподарських товаровиробників (юридичних та фізичних осіб), віднесені до класу «Будівлі сільськогосподарського призначення, лісівництва та рибного господарства» (код 1271) ДК 018-2000, та не здаються їх власниками в оренду, лізинг, позичку.

Законом України від 30.11.2021 № 1917-IX «Про внесення змін до Податкового кодексу України та інших законодавчих актів України щодо забезпечення збалансованості бюджетних надходжень» внесені зміни до підпункту 14.1.235 пункту 14.1 статті 14 Кодексу, відповідно до яких сільськогосподарський товаровиробник – юридична особа незалежно від організаційно-правової форми або фізична особа – підприємець, яка займається виробництвом сільськогосподарської продукції та/або розведенням, вирощуванням та виловом риби у внутрішніх водоймах (озерах, ставках та водосховищах) та її переробкою на власних чи орендованих потужностях, у тому числі власно виробленої сировини на давальницьких умовах, та здійснює операції з її постачання.

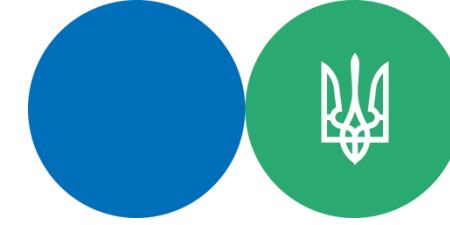
Основними умовами, які дають підстави платнику податку не враховувати належні йому об'єкти нерухомого майна у складі об'єктів оподаткування по податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, на підставі підпункту «ж» підпункту 266.2.2 пункту 266.2 статті 266 Кодексу, є належність власника таких об'єктів до сільськогосподарських товаровиробників; належність будівель та споруд до класу «Будівлі сільськогосподарського призначення, лісівництва та рибного господарства» (код 1271) ДК 018-2000; ненадання власниками таких об'єктів в оренду, лізинг, позичку.

Отже, до фізичних осіб – сільськогосподарських товаровиробників, з метою визначення об'єкта оподаткування податком на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, відносять фізичних осіб – підприємців, які займаються виробництвом сільськогосподарської продукції та/або розведенням, вирощуванням та виловом риби у внутрішніх водоймах (озерах, ставках та водосховищах) та її переробкою на власних чи орендованих потужностях, у тому числі власно виробленої сировини на давальницьких умовах, та здійснюють операції з її постачання.

Зважаючи, що у 2022 році платник податків не здійснював діяльність, як сільськогосподарський товаровиробник, тому відсутні підстави для застосування вимог підпункту «ж» підпункту 266.2.2 пункту 266.2 статті 266 Кодексу при нарахуванні податку на об'єкт нежитлової нерухомості (приміщення зерноскладу) за зазначений податковий період.

Враховуючи викладене, рішенням ДПС залишено скаргу платника податків без задоволення.

Приклад подання скарги платником податків, за розглядом якої ДПС прийнято рішення про залишення скарги без задоволення:

Державна
податкова
служба України

ТОВ «П».

Перевіркою встановлено порушення граничних термінів реєстрації податкових накладних з датою складання до 16 січня 2023 року в Єдиному реєстрі податкових накладних (далі – ЄРПН) та застосовано штрафні санкції відповідно до пункту 120¹.1 статті 120¹ Податкового кодексу України (далі - Кодекс).

Позиція платника податків

ГУ ДПС при розрахунку суми штрафу та винесенні ППР не враховано положення пункту 89 та пункту 90 підрозділу 2 розділу XX Кодексу щодо розширення строків реєстрації податкових накладних та зменшення розміру штрафних санкцій.

Результати розгляду скарги

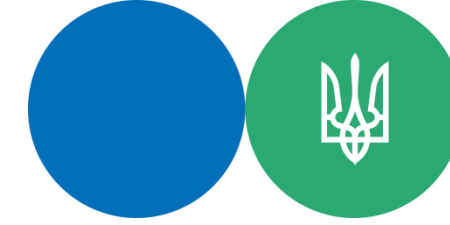
Законом України від 12 січня 2023 року № 2876-ІХ «Про внесення змін до розділу XX «Перехідні положення» Кодексу щодо відновлення обмеження перебування гравального бізнесу на спрощеній системі оподаткування» (набрав чинність 08.02.2023) (далі – Закон №2876), зокрема доповнено пункт 89 та пункт 90 Кодекс, якими збільшено граничні строки реєстрації податкових накладних/розрахунків коригування до податкових накладних в ЄРПН, та зменшено розміри штрафів за їх порушення.

Визначені пунктом 89 підрозділу 2 розділу XX Кодексу строки реєстрації в ЄРПН застосовуються до податкових накладних/розрахунків коригування до податкових накладних, граничний термін реєстрації в ЄРПН яких припадає на період з дати набрання чинності Законом №2876 (тобто з датою складання, починаючи з 16 січня 2023 року), та діють тимчасово протягом дії воєнного стану в Україні та шести місяців після місяця, в якому воєнний стан буде припинено або скасовано.

Штрафи у розмірах, встановлених пунктом 90 підрозділу 2 розділу XX Кодексу, застосовуються у разі порушення платником податку передбачених пунктом 89 підрозділу 2 розділу XX Кодексу граничних строків реєстрації в ЄРПН податкових накладних/розрахунків коригування до податкових накладних із датою складання, починаючи з 16 січня 2023 року.

Враховуючи викладене, рішенням ДПС залишено скаргу платника податків без задоволення.

Приклад подання скарги платником податків, за розглядом якої ДПС прийнято рішення про залишення скарги без задоволення:

Державна
податкова
служба України

ТОВ «Р».

За результатами проведеної перевірки контролюючим органом встановлено не дотримання ТОВ «Р» принципу «витягнутої руки» у контрольованих операціях (далі - КО) з компанією – нерезидентом на поставку кукурудзи 3 класу 2015 року врожаю, оскільки останнім невірно застосовано метод трансфертного ціноутворення (далі- ТЦ), внаслідок чого занижено податок на прибуток за 2016 рік .

Позиція платника податків

Платник податків просив скасувати оскаржене податкове повідомлення-рішення (далі – ППР), зазначав про неможливість отримання даних про зовнішні і внутрішні зіставні операції з непов'язаними особами у неконтрольованих операціях. Також, платник податків вважав, що контролюючим органом в порушення вимог абзацу 9 підпунктів 39.3.2.1 та 39.5.2.11 статті 39 Податкового кодексу України (у редакції, що діяла протягом 2016 року) неправомірно та безпідставно змінено метод чистого прибутку ТЦ, обраний платником податків для визначення відповідності умов КО принципу «витягнутої руки» на метод порівняльної неконтрольованої ціни (далі – ПНЦ).

Результати розгляду скарги

Для встановлення відповідності цін в КО з експорту кукурудзи 3 класу пов'язаній особі – нерезиденту принципу «витягнутої руки» ТОВ «Р» обрано метод чистого прибутку, однак, для даної операції пріоритетним методом є саме метод ПНЦ, про що ТОВ «Д» не заперечувалось. Контролюючим органом використано дані, які опубліковано агентством S&P Global Platts тв які відповідають договірним умовам ТОВ «Р» з нерезидентом у здійснених контрольованих операціях.

Підпунктами 39.3.2.1, 39.3.2 пункту 39.3 статті 39 Податкового кодексу України встановлено, що платник податку використовує будь-який метод, який він вважає найбільш доцільним, однак у разі, коли існує можливість застосування методу ПНЦ, і будь-якого іншого методу, застосовується метод ПНЦ.

Враховуючи викладене, рішенням ДПС залишено скаргу платника податків без задоволення.